

Naslov:

Malić, Milivoj Mirza Abdurrahman

Vrsta osobe:

Osoba

Povijest:

Milivoj Mirza Abdurrahman Malić (10.07.1897. – 12.10.1935.), prvi hrvatski iranist, orijentalist i prevoditelj.

Rođen u Imotskom u građanskoj rimokatoličkoj obitelji, podrijetlom po majci iz plemićke obitelji Šoić Mirilović iz Imotskog. U ranom djetinjstvu živi u Imotskom i Omišu gdje započinje osnovno školovanje, a od 1906. godine na Sušaku gdje je obitelj doselila radi školovanja djece. Od 1907. do 1911. godine polazi niže razrede Kr. velike gimnazije na Sušaku, a zatim se školuje te 1915. godine maturira na Kr. Trgovačkoj akademiji spojenoj s Kr. Realnom gimnazijom na Sušaku. Potom službuje u riječkim i sušačkim bankama. Po završetku Prvog svjetskog rata i raspadu Austro-Ugarske monarhije u jesen 1918. godine sudjeluje u burnim političkim događajima u Rijeci kao dragovoljac Narodnog vijeća SHS, a nakon ulaska talijanske okupacijske vojske u Rijeku, uključuje se u međimurske događaje kao legionar te čuva granicu na Muri.

Potom u Zagrebu radi kao bankovni činovnik te 1920. godine upisuje studij na tek otvorenoj Kr. Visokoj školi za trgovinu i promet u Zagrebu. Intelektualno i duhovno znatiželjan te posebno nadaren za učenje jezika, od mladosti pokazuje naročit interes za kulturu Istoka, privatno se posvećuje proučavanju filozofije, teologije i filologije. Nakon što je 03.03.1922. godine u Zagrebu prešao na Islam i uzeo ime Mirza Abdurrahman, napušta studij ekonomije i intenzivno se posvećuje proučavanju Islama i učenju jezika. U ožujku 1922. godine odlazi u Španjolsku, u Barceloni radi u redakciji lista La Vanguardia i kao službenik u poslanstvu Kraljevine SHS, putuje i istražuje tragove arapske kulture u toj zemlji. Od 1924. godine živi u Francuskoj, gdje u Parizu na sveučilišnoj Školi za žive istočne jezike (L'École Nationale des Langues Orientales vivantes) upisuje studij arapskog, turskog i perzijskog jezika istovremeno studirajući španjolski i njemački na Filozofskom fakultetu. U Tunisu u ljetnom semestru 1928./29. godine pohađa predavanja na Visokoj školi za arapski jezik i na starom islamskom učilištu na Ez-Zitouna medresi, 1930-ih neko vrijeme živio u Nici, a u domovinu se teško bolestan vratio 1935. godine.

Pisao je eseje i putopisne osvrtne, prevodio s talijanskoga, njemačkoga, engleskoga, španjolskoga i perzijskoga jezika. Prilozi su mu među ostalim tiskani u periodicima Riječ (1923.), Jutarnji list (1924.), Đulistan (1926.), Gajret (1927.), Jugoslavija u Francuskoj (Pariz 1929.), Novi behar (1929–30.), Naš svijet (1966.), Glasnik Vrhovnog islamskog starješinstva u SFRJ (1967.) i Znakovi vremena (2015.).

Mjesto (grad/općina):

Imotski (IMOTSKI)

Barcelona

Zagreb (ZAGREB)

Sušak

Pariz

Pravni status osobe:

fizička osoba

Vrijeme djelovanja:

1897-1935 g.

Funkcije:

Orijentalni filolog, iranist, prevodilac i publicist.

VIAF osoba:

1.060155284769087e+21